VII Niedziela (C) okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*?k* 6,27-38): Lecz powiadam wam, którzy słuchacie: Miłujcie waszych nieprzyjaciół; dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą; błogosławcie tym, którzy was przeklinają, i módlcie się za tych, którzy was oczerniają. Jeśli cię kto uderzy w [jeden] policzek, nadstaw mu i drugi! Jeśli bierze ci płaszcz, nie broń mu i szaty! Daj każdemu, kto cię prosi, a nie dopominaj się zwrotu od tego, który bierze twoje. Jak chcecie, żeby ludzie wam czynili, podobnie wy im czyńcie! Jeśli bowiem miłujecie tych tylko, którzy was miłują, jakaż za to dla was wdzięczność? Przecież i grzesznicy miłość okazują tym, którzy ich miłują. I jeśli dobrze czynicie tym tylko, którzy wam dobrze czynią, jaka za to dla was wdzięczność? I grzesznicy to samo czynią. Jeśli pożyczek udzielacie tym, od których spodziewacie się zwrotu, jakaż za to dla was wdzięczność? I grzesznicy grzesznikom pożyczają, żeby tyleż samo otrzymać. Wy natomiast miłujcie waszych nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego się za to nie spodziewając. A wasza nagroda będzie wielka, i będziecie synami Najwyższego; ponieważ On jest dobry dla niewdzięcznych i złych.

Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny. Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone. Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą wsypią w zanadrza wasze. Odmierzą wam bowiem taką miarą, jaką wy mierzycie».

„B?d?cie mi?osierni, jak Ojciec wasz jest mi?osierny”

Rev. D. Josep Miquel BOMBARDÓ
(Sabadell, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj słyszymy od Pana słowa, które zachęcają nas do życia w pełni miłością, tak jak On to uczynił („Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią”: Łk 23,34).
Taką drogę obrali nasi bracia, którzy poprzedzili nas i już żyją w chwale nieba, drogę świętych. Starali się żyć w doskonałej miłości, kierując się radą Jezusa Chrystusa: „Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5,48).

Miłość prowadzi nas do kochania, przede wszystkim tych, którzy nas kochają, ponieważ nie jest możliwe żyć w pełni ewangelią, jeśli prawdziwie nie darzymy miłością naszych braci tych, którzy żyją obok nas. Jednocześnie nowe przykazanie Chrystusa każe nam wznieść się w perfekcji miłości i zachęca nas abyśmy mieli otwarte ramiona dla wszystkich naszych braci, także dla tych, którzy nie są z kręgu naszych bliskich, czy dla tych którzy w jakikolwiek sposób chcą nas skrzywdzić lub zranić. Jezus prosi nas byśmy upodobnili nasze serce do Jego serca, do serca Ojca: «Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny», który nie ma granic i wszystkich nas przygarnia, ucząc nas jak przebaczać i modlić się za naszych wrogów.

Tak, jak stwierdza Katechizm Kościoła «zachowanie przykazania Pana jest niemożliwe tylko przez naśladowanie Boskiego wzoru z zewnątrz. Chodzi o żywe i zrodzone z głębi serca uczestnictwo w świętości, w miłosierdziu i miłości naszego Boga». Święty John Henry Newman pisał: « Najdroższy Jezu! Pomóż mi rozsiewać Twą słodką woń, dokąd pójdę. Napełnij moje serca Twoim duchem i życiem. Przeniknij i weź w posiadanie moje istnienie, tak całkowicie, aby było jedynie promieniowaniem Twojego życia(...) by każda dusza, do której się zbliżam, odczuła Twoją obecność w mojej duszy. Pozostań we mnie, dzięki temu będę jaśnieć Twoim blaskiem i będę stawać się światłem dla innych».

Będziemy mogli kochać, przebaczać i otworzyć się na bliźniego, tylko wtedy, gdy nasze serce powiększy się, napełnione miłością Chrystusa.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Chrystus, objawiając miłość-miłosierdzie Boga, żądał jednocześnie, aby ludzie z kolei dali się kierować w swoim życiu miłością i miłosierdziem» (św. Jan Paweł II)
- «Wróg to ktoś, kogo powinniśmy kochać. W sercu Boga nie ma wrogów, Bóg ma dzieci. Budujemy mury, stawiamy bariery, klasyfikujemy ludzi. A Bóg ma dzieci» (Franciszek)
- «W Kazaniu na Górze Pan przypomina przykazanie: ‘Nie zabijaj!’ (Mt 5,21) i dodaje do niego zakaz gniewu, nienawiści i odwetu. Co więcej, Chrystus żąda od swojego ucznia nadstawiania drugiego policzka, miłowania nieprzyjaciół (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2.262)